

قلم؛ وسیله ای برای خلق کردن

به گزارش [شبه اطلاع رسانی هرمز](#)؛ دکتر اسحق شیرین کام مولف، نویسنده و استاد دانشگاه به بهانه روز قلم در یادداشتی نوشت: روز قلم، بهانه ای برای بزرگداشت فرهنگ و هنر است، روزی که بار دیگر ارزش های علمی، فرهنگی و هنری کشورمان را به خاطر آورده و به بهانه ی آن یاد می کنیم از اساتید فرهیخته ی کشور و جامعه ی اهل قلم که وجودشان موجب توسعه و پیشرفت جنبه های مختلفی از فرهنگ و هنر این مرز و بوم شده است.

نماد قلم برای تجلیل، پیشرفت نویسندگان و نوشته ها تنها یک تلنگر است تا با گرمی داشت یاد و خاطره اهالی قلم و تجلیل از آثار آنها، شاید بتوانیم گوشه ای از زحمات طاقت فرسایشان را قدردان باشیم در صورتی که ارزش و کرامت قلم بسیار بالاتر از آن است که برای بزرگداشت صاحبانش به اختصاص دادن روزی در تقویم بسنده کنیم که ساده ترین شعار برای تجلیل از مقام قلم و ارباب قلم همان است.

با تبریک این روز به اساتید فرهیخته ی اهل قلم و جامعه فرهنگی کشور؛ معجزه قلم و نوشتن را جشن می گیریم و هر فردی را که دستی در نوشتن و خلق کردن دارد ارج می نهیم زیرا قلم وسیله ای برای خلق کردن و نوشتن ابزاری برای ثبت تاریخ و فرهنگ است، خوشا به سعادت جامعه ای که این چنین ارزشی را برجسته نموده و به پاس آن، تاریخ مشخصی را در تقویم رسمی کشور ثبت نموده است.

چهاردهم تیرماه را به عنوان «روز قلم» ثبت کرده اند، روزی که جلوه خاصی به فصل گرم تابستان بخشیده است بی ارتباط با تاریخ کهن تمدن و فرهنگ ساز این سرزمین نیست چرا که ابوریحان بیرونی در کتاب آثار الباقیه خود نوشته است چهاردهمین روز از تیرماه را ایرانیان باستان، روز تیر (عطارد) می نامیدند از طرفی سیاره تیر یا همان عطارد، در فرهنگ ادب پارسی، کاتب و نویسنده ستارگان است، به همین دلیل 14 تیر را روز نویسندگان دانسته و ما نیز آن را گرمی می داریم.

کاوشگران علمی دریافته اند که تاریخ نوشتار، حداکثر به بیست هزار سال پیش باز می گردد و با محدود ساختن به نظام های نوشتاری مدوّن، رقمی حدود شش هزار سال پیش را نشان می دهد، درحالی که بدون کمک خط و زبان پیشرفتی از سوی جوامع گوناگون، امکان پذیر

نبوده است.

در طول تاریخ بشر ازسنگ، چوب، پوست حیوانات، برگ درختان، استخوان، موم، ابریشم، پنبه و کاغذ برای نوشتن استفاده می کرد و نوشتن نیز به دو صورت بوده است، یک دسته خطوطی را در برمی گرفت که با استفاده از ابزارهای تیز چون سوزن، چاقو و... نوشتاری، کنده کاری می شد، دسته دیگر شامل خطوطی که به وسیله قلم پر، قلم نی، قلم مو و... و با استفاده از جوهر بر سطح ماده نوشتاری ترسیم می شده است و نسخه برداری از نوشته ای بر سنگ یا فلز به طور منطقی، در نهایت به اختراع چاپ انجامید.

اینکه یکی از نشانه های نبوت؛ معجزه است بر کسی پوشیده نیست و در هر دوره از تاریخ پیامبران به اذن پروردگار معجزه هایی را برای اثبات نبوتشان ارائه می کردند، در این میان اسلام آخرین و کامل ترین دین الهی یعنی آیینی که در هر برهه از زمان و مکان باید جواب گوی مخاطبان خود حتی افرادی که هزاره های پس از او به شمار می رود، باشد و چه معجزه ای برتر کتاب، نوشته، و « مَا يَسْطُرُونَ از که می تواند قرن ها تازگی و ماندگاری خود را در زندگی بشر حفظ کند.

قرآن کریم با قلم خالق قلم، معجزه جاوید پیامبر آخرالزمان است، قلم و کتابت از مقوله هایی هستند که نه تنها کهنه نمی شوند بلکه هر روز جنبه هایی تازه از آنها پدیدار می گردد، پروردگار قرن ها برای این نوشته سترگ همآورد طلبی می کند «اگر آدمی و پری گرد هم شوند که مانند این قرآن آبیابورند هرگز نمی توانند آیه ای مانند آن بیاورند، گرچه برخی از آنها پشتیبان برخی دیگر باشند» یا می فرماید: «اگر در آنچه بر بنده مان فرو فرستاده ایم در گمانید، پس سوره ای همانندش بیاورید»

انتهای پیام/